

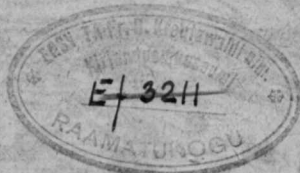
Sinh i Poole.

Mr. 10.

X

1923.

P29634

Sihhi Toole

10

Oktoober, 1923a.

4. aastakäik.

Püsiv noorus.

Ristya Johannese päi-
mat süa saadik käiakse
rõõsi laevaringi peale, ja kes
rõõsi peal käivad, kisuwad
selle enese poole. Malt 11 13.

Täljudki on seisatanud sadamasildadel rõim-
sate raudkraanade all ja vaadeldud seda õpet-
likku pilti, mis meile paistab nende kraanade töös.
Raske vedur lamab sügavas laeva rüpes, kuid
kraana tõstetuna kerkib tuhandite puundade rasku-
ne kogu päevaralgele. Tugur on kraana sadamas ja
püsiv omas töös. Suured rasked kisuwad ta valgu-
se poole.

Ma elus leidub inimesi, kes püsivalt kõigi ta-
kistustega võideldes piinuvad valguse- tõe järel. Ise

rõitlerad nad tõe eest ja juhatajarad teistele sinna
teed. Need mehi leiame mitmel alal. Tähtsajalane
pimedal tähtis õel, maaduurija keele troopilist maas-
tikku, kunstnik oma lõuendi ees, kõik loõtarad pü-
sivalt, et uusi tõdesid leida, et hukadale ilmutada
neist tundmata ilma.

Pübliraamat on ka ta täis eeskujulisi mehi,
kes püsilvalt samimusid igavese elu allikate poole. Tä-
naseaduse prohvetid keele kõlvatut elu ja verisid taga-
kiusamisi jäid truuviks oma kutsele. Loeme apostlitest,
kes ei hoidnudki ka oma elu, et aga rahvahulkadele
rüa sõna ristist, mis luvastar.

Kõik need mehed rõitlerad püsilvalt oma sihi pä-
rast ja iga noor, kelle süda parema poole igatsemas
ja kes oma igatsusi tahab tabada - sirutal selle
poole rüja - rõitles tema pärast ja ei kohku millegi
eest tagasi. Ta teab, et püsilvus rõistal.

Suurem siht, auulisem eesmärk on igavene elu -
ka see rõidetakse püsilvusega. Kus rügisi peale käivad,
need kisuvad taevarügi enese poole.

Taevarügi poole rüja sirutada usklike noore kohus
on seda taevarüki kanda kurbade ja rusutute sekka.
Usku ju peab oma rõõmust teistele kuulutama.

Kuid see Jumala rügi töö rõib ka saada tuimalt, eluta

tehtud. Pihte häbenetakse kuulutada Jumala ar-
must, pannakse tähele, mida maailm ütleb ja kar-
detakse tunnistada sellest õnnust, mis igarese töö te-
de olemas. Ka lihte jäetakse raskete vastu põrgates
mõnigi töö pooleli ja sellest saavad hinged kahju.
Paulus kirjutas sellest, et kui palju tema armuõpetuse
reisidel sai kannatada - kuid püsivalt kuulutas eda-
si Kristuse ristist, kuni kord suri. Õppigem temast!

Näisel töö, hingede päästmise töö peaks üks-
eldus olema. Meie peame ise oma hinges colasi
püüdma, pühitsemist taga nõudma. Siin juures on
meil sisemine võitlemine kõige pealt oma liha taht-
miste vastu. Kiusatused oma mitmesugustes reetlari-
tes ja ilusates kujudes tungivad meie juures ja ta-
harad meid raskendada ja alla patutute tõmmata.
Sellepärast peame kindlalt valdama ja püsivalt võit-
ma, et meie võiksime neile vastu panna ja seisma
jääda kindlale käigule.

Kalramine ja püsiv võitlus kiusatustega nõuab
aga püsivat ja järlejätmatut palveelu. Jeesus ise
õpetab meid püsivalt paluma, kui ta oma taht-
damissõnades ette toob sõbra, kes oma sõbralt õisi
järlejätmatult palub kolme leiba ning neid saab,
ja lestknaist, kes ülekohtuselt kohtumõistjalt pü-

siva palrega õiguse leiab. Sus rõttis ise püsi-
rat palret kuulda, mida Siioni naine oma tü-
re pärast tegi. Kui meie tahame edu omas elus,
kui tahame vilja näha omas töös, kui tahame edasi
saada pühitsusetub, - siis peame paluma rahvel
alles, pealkäies ja oodates. Ja kindel on, et meie
paloe võetakse kuulda.

Georg Müller palus enam kui 60 aastat igap-
kale mehe eest ja selle püsiva paloe võttis Issand kuul-
da: - need mehed said usklikuks.

David Livingstone tegi oma ülesandeks: "Ma
ei anna üalgi järel, kuni ma oma eesmärgile olen
jõudnud."

Meie teame, mis raskustega pidi ta võitlema
kuid teame ka, et ta oli oma eesmärgile tru-
viks jäänud. Noored, kes teie olete töötanud, ka
kindlalt oma Issanda juurde jääda ja temale
töötada - tehke see püsivalt, järjeandmatult
ja te jõuate sihile ja võidate igavese elu.
L. L. O.

Kes ?

Suis kui koharad surma jõe lained
Jah siis kui kustunud virmased tähed -
Need virmsed, mis rilkusid veel
Sii lootuste taevas valgusiks teid
Kes siis sind saadab ? Jah siis ?

Jah siis, kui ju kõrges elus petitud said
Nüüd virmaseid pisaraid nutma jäid
Väl pisaratel kasta püüdsid öösi narsunuid
Kus valust murtud elu kalmu kandsid
Kes triöstleb siis ? Jah siis ?

Seal raskel laul ... ja helid kustunud,
Kui juba traagiliselt kandlel katkend keeled -
Akordid valdavad täis unistus kadunud ...
Oo tulekul vaid kostrad õudsed hüüded ...

Kes annab julgust hinge öös ? Jah kes ?

Ons sul Tä, kes annab julgust surma öös ? -

Kes lõhub lainet, rajab murest läbi teed,
Kui süda väriseb, - es rahul reed ?
Kas on sul rahu, lootus Tema lepituse täis ?
Peter Gink.

Kui loodus leiab.

Selge sügisõhtu, nii vaikne, nii rüü. Juba kadunud päike, juba langemas hämarus, kattes enda pehme looriga vaikimud loodust, nagu sidudes ta valutaraid haaru nii õrnalt, nii hellalt.

Tasa, tasa veel leiab loodus nutja lapsena, kellel juba raugemas tema kerglik nutt, keda veel üksikud nuuksumised panevad väsima ja kes siis vaikib leppides oma saatuse paratamatusega.

Kas kuulsite looduse ahastuslikku nuttu, kui ta end melihettes viskleks ja vastu põikles, kui ta ei tahtnud surra, ei tahtnud? Kui värin... hi metsade käis, kui puud ohates ja kaebab... le all murdusid, kui süngid pilved lantoomadena tumedal taval kihutasid, valades kibades, trüsimatuid pesaraid? Siis nuttis loodus, nutties trotslikult mitte tahtes alla anda saatusele.

Kuid armutumalt närtsisid lilled, pudenesid lehed ja lu vesid pövi, ikka enam rõõvite talt ta ilu - ta 'uhkus', ta elu... Veel mõnigi kord, kui kadusid pilved ja päike saatis alla hülgavalt omi küri sinavalt tawalt ärkas kõik

raigistamata eluiga kõik lootused ja igatsused.
Sis sãras ja hõõgus loodus omis kaunimais värres,
neel kord kisendas ta igatsusest lõhkleva hingega.

Kuid ei kestnud see kaua. Kadus peagi päi-
ke ja raihu kõik. Langes alla hämarus silitades
õinade kätega valusaid haavu, tööstides ja vai-
gustades ning kattis siis kõik enda tumeda looriga.
Tas tãra neel leinab loodus, Mõni üht, muuk-
3. Me neel kostab läbi õhtu vaikuse, siis soigub
see jällegi jäetumalt, kadudes kuskil tãdmatuses.

Leinab loodus. Ning leinan ka mina.

Kuhu jäite teie kuldseid päerad, päerad täis
õnne ja lootust, täis raugemata tahtmist ja jõudu
elada, elada! ?..

Miks, õelge, ah miks, kadusid kaunimad tun-
nid kõige rütemini meie elust, miks lardusid pa-
rimad püüded ja igatsemised, ennem neel kui ne-
mad elule suutsid ärgata? Miks laotas lõpmata
hallus ikkagi jälle enda sünged, rõõmuita tüvad
meie üle, röörides meilt viimaksigi mälestuse sellest
mis elas kord meie hinges?

Miks, õelge, miks?

... Jalq pündutab kolletanud rahiseraid lehti,
kerkib vastu sügisele omale mädanemise aroom,

ASMUSSAAR.

ra is puu! Laotarad väikides, nagu sõnadeta kall-
t: ülekohtu, mis neile tehti, enda mustad, tar-
unud t'ied ülespoole. Õhtune tuul hoog haarab
armi käega peeta. Kollunud lehti üles, puis!
neid külmalt naerdes kaugel, laual, lasel neid
keerata, t'ere ta ja siis jõuetumalt porri langeda.
"Kui siis väikib, a äkki ja pool. ... laulud puu-
te i. tra, kus ta taar hooga kes suretas loodes.
kaasa laulab.

- see on 'aul kaduvusist ...

sa sürged varjus langeda ja hinge. "Inimlaps,
k. s. öled sa?" sosistab leinaa lordus, "k. sinis öitsed
lühikes aega, öitsed, puderdid ja kaob ..."

Üksik täht i. kal õhtusel taeral, veel mull'la
säatendab. - Siis nagu inim julmest rõõms, sa' al ta vi-
maksi nii selgelt, nii hülgaralt. "Ära leina! paistab
ta hüüdrat, küll kadu on kõik all min peul, ruid seal
pole ju see kodu. Ei, ei, see kodu on kõrgem, kõrgem iga-
rese looja rüüpes!" - ... Hirmarus on muutunud öök-
pimedaks, lalipaistmatuseki kuid täht seal ülal särab
ikka reel, särab selgemini, julgemini hoolimata pimedaisi
võrjudest ja surmest, mis end looduses laual laotal.

Kui lordus surres leinal, ärkal ka lootus, mis ku-
nagi ei sure ...

Daniel Fiskar.

Kus on surnud?

[H. Grossmanni järel H. M. (Edelmann). Tallinn
1923 Usklikkude Noorte C. E. liidu kirjastik Nr. H. 10.]

Ometi on kord saand C. E. lit toime, et kõrvaldada hääde raamulikkude raamatute puudust, toimetades uue kirjastiku, mille sajas on väija laud juba kaks brošüüri, esimene - G. Steinberg'i "Võiduelu saladus" ja teine H. Grossmanni "Kus on surnud?" H. M. tõlkes. Latsuksin pakkuda väikest uleraadet rümasse raamata kirjastusest.

Juba sel päälkiri rüri pigemini, pigemini küsimus; "kus on surnud?" nõual seda, et tooda raamatukest loetaks, sest rõimatu on kujutilla inionest, kes pole tolle küsimusega tegemist teind.

Raamatut lugedes paistab kohe silma sisu eht küsimuse vastuste grupeerimine, rühmitamine, kus esitatakse meile 6 vastust, nimelt uskumatu meile 1000 miljoni katoliku, erangeeliumi kiriku, adventistide ja millenniumiusuliste ja pübliseisikohast. Kõik seisukohad on võrdlemisi kenasti läbi võetud ja arutatud, kuna adventistide omi õige õhjalikult läbi sõelutakse, sest nemad on segand seda ka rohkem oma hinge suremattuse ri-

tamusega, hingi olemust veres jm., kus tuuakse ette
püüli põhjal nende valelisust.

Kuid lõpete lõppeks mainib püüel, et on ole-
mas neli kohta, kus hingid rüüvad: 1. Kristuse juu-
res, 2. surmas, 3. surmarüügis ja 4. meres (1. Jm. 20:13).
Õige hunitaralt püüisalmide põhjal võib ta neid
reendumisele, kindlale arvamisele nende asukohtade
pärast.

Igatahes jääb meie soov pärast surma Kristuse
juures rüüvida, seks elada, võidelda, kannatada süü.

Kuid kõige selle hüve juures ei puudu ka need,
nimelt lkk. 12 2 rida ülalt peab olema 1. Jm. 28:22,
mitte 28:29. Ent samuti on ka loodusteaduslik rüü-
olemas lkk. 4, kus mainitakse, et „inimese organism
uendab kaheaasta jooksul täiesti,“ kuna enam
tõeli tõelikumaks peetakse seitse aastalist uendust,
kuna ühed seda uendust üldsiigi tõeliseks ei pea.

Kuid üks nõrgemaist külgedest on jälle kee-
line, mis kannatab väga järjekindlusettuse ja rahu-
märkide puuduse all. Igatahes tulevikus peak-
sid kõrvaldetama niisugused pahed.

Üldiselt kaaludes hüvesid ja pahesid, pea-
me tunnustama hüvede ülekaalu mille
tõttu peame soovitama seda väikest raama-

kest kõigile ja CE. lüdale soovime Issandalt püsi-
rust - jõudu ja õnnistust alated tööle, mis rõiks vah-
kesti rikastada meie raimuliku raioulikku - ja ilu-
kirjandust.

Viktor Veau.

Kroonika ja teated.

Pühapäeval, 7. oktoobril oli kirmine õhtu ühingu
lühemeile, mida juhatas meie armas oend Sirotkin.
Toesti koosolek oli sügar ja rõuti rohkem Püha
Vaimu ja ta elu, nü lähinäekimistes, kei ka
palres. Issanda es. Ohks soovitar, et rohkem
sarnased kosutus koosolekud rõiksid aset leida
meie ühinges sel talvel.

Suurem perekondlik koosrühimine telauaga peeti kirjandus-kunsti toimkonna poolt 14. oktoobril ühinga ruumes. Esarõtt oli üsna suur. Saadi ühel mehel ja armastuses palres olla, laulda, rääkida nü edespidi sest tegevusest, „Noorte elust; kristlikust kunstist j.m. Koosrühimine jättis kõige parema mulje järele ja suurendas tahtmist veel rohkem Issanda rõnämäl töötamiseks hingede päästmises. Loodame, et see koosolek rõnämaseks ei jää.

Pärast õhtu poole oli kõigile liikmeile omaraheline koosolek lilledega ehitud laudade ääres, kus sügavalt ja raikuses õpeti tundma rohkem vabuteid. See ja armas koosolemine oli.

-2-

Järgkorraline majanduskoosolek peeti 5. oktoobril ühinga ruumes. Päevakorras oli esiteks toimkondade aruan- ded. Kirjandus-tmk on ilmutand „Sihi Poolt“; „Noort elu“ on müüand suure jaoksul kõigest 500 eks. Päikesetmk on haigemajades laulmas käind, kuna tulevikus, nimell Joulupühiks karatsetakse jälle vaeseid ja kurbi minna rõõmustama kinkidega. Kutse tmk. pole välist tegevust olnud, samuti ka valde tmk.; ka teised toimkonnad on koos käind ja püüarad kõik elaruse poole. Arusaamatuks jäi aga, miks muusika tmk. juht aru ei annud tegevusest, kuna ja laulukoor nü mitmes kohas käind. Kassa läbitäin oli 47.886 m. suur. Olgu Jeesus ka tulevikus meie juht.

-138-

-5-

Kirjanduskunsti toimkond omal riimasel koosolekul otsustas raamatukogus, milles on ligi 1000 köidet, mis „kümnendik süsteemi“ numeratsioon läbi rüa, jagades raamatuid sisu järgi 5-7 ossa.

Seks, et töö küesti läbi rüa, palutakse kõiki neid, kellel on veel raamatukogust võetud raamatud enda käes, ära tuua kõige hiljemalt 31. okt.

-5-

Kuulpillikoori harjutused peetakse nüüd teisipäeviti kell 7 oht. ühingu ruumis.

-2-

Meie ühingu „Noorte Elu“ aegajal o. H. Pendlile määrati abiks o. M. Ossmin. Soovime neile Issanda õnnistust ja tahtmist sel kirjandus alal töötada.

Ühingu erakorraline peakoosolek peeti 5. okt. kell 9 ohtul 13 osarõõtel. Päevakorras oli „ühingu liitu astumine“ ja Lääbiraakimised.

Esimene päevakorra punkt, nimelt, et otsustati L. E. liitu astuda, võeti ühel häälel vastu, kuua läbiraakimiste all iseäralikuna polnud. Koosolekut juhatas v. Laar ja protokoll kirjutajaks oli o. H. Ader.

-5-

Novembris peetakse kirjandus-k. toimkonna korraldusel referaatõhtu Sankeyst. Referendid r. D. Fiskar ja P. Pitajaan. Loodame elavat osavõttu ja rohket õnnistust.

- 5 -

Toimetusest.

Talume kõiki, kes ei ole veel rastanud „S.P.“ küsimuslehele, seda võimalikult pea täita ja äraanna, „Noorte elu“ talituse kirjakasti, milleks pikendatakse tähtaaja 31. oktoobriks. Annetuleht koostatakse, seega, et teie teile armsad liikmed ja järgijad huvitatuks, ja et teada teie soove, et toetada „S.P.“ enamusel teie sooride kohaselt.

Äärmiselt pole seda teinud täitke oma lehed, kogu ja pange rõõmuga kogu ära, võil ka mõne küsimusele rastamata jätta, kuna oma nime pole võis sügus, järele lisada.

Väljaandja: Tallinna „Sinise Risti“ seltsi „C. S.“ usklik noorte ühingu kirjandus-kunsti toimkond.

